

насрѣшнитѣ врата на банита облѣ са отъ прохладенѣ дѣждѣ отъ гла-
вата до краката. Обитѣ послѣ вѣ леко покрываю вѣрѣ са пакъ вѣ
хладката баня, дѣто намѣри Главка. Тука сега са наченва сладостра-
стісто, или да речемъ, странната операція на банита. Робытѣ тряхах
омытытѣ членове на тѣсподаритѣ си съ най рѣдки ароматы, които и-
дяха отъ най далечнитѣ страни на свѣта и са пазиха вѣ златы, а-
лебастрияни и кристални сѫдове, украсени съ скъпоцѣни камъни. И
толко съ разновидни и много бѣхаха тѣзи аромати щото можеше да са
напише за тѣхъ единъ дебель томъ. Между туй армоническа музика
са чуваше отъ ближнитѣ стани. Като са расхладиха и насладиха отъ
изпѣженния този обредъ, тѣзи които не злоупотребяваха баните, ра-
зговаряха са весело, като че осѣщаха новъ животъ.

— Блазъ му който е изнамѣрилъ баните, извика Главкъ легналъ
на мѣденъ одъръ, който и днесъ вижда, но безъ меките му постелки
и вѣзглавинци, съкѣй който посѣщава Помпей, Бакхусъ ли е или
Херкулесъ праведно е обоготовенъ.

— Каки ми (чу са съпкавайтѣ гласъ на единъ дебелякъ, кого-
то тряша робътѣ му съ аромати), каки ми, молїж та, Главке, . . . О,
да та земе врагътѣ ! какво мыслишъ че тръешъ ? Е ? Главке, каки
ми, Римските бани толко съ великолѣпни какъто казватъ ? Главкъ
са обиряж и едвамъ позна Дюмѣда, толко съ го бѣ измѣнила и рас-
червила потилната и горещата баня. Вѣрвамъ че съ по хубавы отъ
нашътѣ . Какво казваши ?

— Вѣобрази си, рече Главкъ, безъ малко да прихне отъ смѣхъ,
вѣобрази си цѣла Помпей преобърнато на една баня и тѣй ще си
съставишъ понятіе за императорските бани вѣ Римъ . . . но само за
баните. Дѣ послѣ другиетѣ средства на духовното и тѣлесно развле-
ченіе ? Дѣ гимнастическите игри, които изнамѣриха нашътѣ праотци
гърци ? Дѣ книгытѣ, които произведохаха Греція и Италия ? Дѣ про-
страннитѣ за тѣзи подвиги мѣста и за онѣзи които честятъ тѣзи кни-
ги ? На безкрайнитѣ зданія на баните приложи театриятѣ, портикатѣ,
училищата и тѣй ще си съставишъ пакъ недостатъчно понятіе за гра-
маднитѣ бани на Римъ .

Тако ми Херкулеса ! извика Дюмѣдъ, като си ококори очитѣ ; за
да са омые человѣкъ вѣ сичкытѣ тѣзи бани, какъто ги описваши не
стига цѣль животъ.

— Да, туй често са случава вѣ Римъ, отговори Главкъ безъ да
са засмѣе. Тамъ има много хора които за друго не живѣятъ ос-
вѣнь за да са майкти. Влѣзватъ щомъ са отворијатъ баните и не са
махватъ отъ тамъ ако не са затвараха. За тѣхъ можешъ да речешъ